

*Околотенко Д. С.,**аспірант кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ*

НАГЛЯДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА ЗА ДОТРИМАННЯМ СТРОКІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Анотація. Стаття присвячена висвітленню змісту прокурорського нагляду в частині забезпечення своєчасності здійснення досудового розслідування. З'ясовано існування проблем дотримання процесуальних строків на аналізованій стадії кримінального провадження. Особливу увагу приділено дієвості механізму оскарження недотримання розумних строків в порядку статті 308 Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) України.

Оцінюючи роль прокурора у досудовому провадженні в частині нагляду за кримінальними процесуальними строками, підтримано науковий підхід, згідно з яким функція прокурорського нагляду за додержанням законів у досудовому розслідуванні реалізується здебільшого прокурором вищого рівня (керівником органу прокуратури). Законодавець у положеннях кримінального процесуального законодавства (статті 28, 308, 294 КПК) зобов'язує саме прокурора вищого рівня: реагувати на скарги підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, іншої особи, права чи законні інтереси яких обмежуються під час досудового розслідування щодо недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем; продовжувати строки досудового розслідування або погоджувати клопотання про продовження таких строків у передбачених КПК України випадках.

Виокремлено напрями прокурорського нагляду за кримінально-процесуальними строками на стадії досудового розслідування, що передбачають діяльність прокурора щодо: розгляду скарг на порушення розумних строків (ст. 308 КПК); продовження строків досудового розслідування (статті 294-295 КПК); забезпечення своєчасного збирання доказів у кримінальному провадженні, а також здійснення інших процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень слідчим, дізнавачем (повідомлення особі про підозру, застосування заходів забезпечення кримінального провадження, зупинення та відновлення досудового розслідування тощо) у встановлені кримінальним процесуальним законом строки.

Звернено увагу на те, що процедура розгляду прокурором скарги на недотримання розумних строків передбачає дві альтернативи у випадку її подання: 1) відмова у задоволенні скарги у разі її необґрунтованості; 2) задоволення скарги з одночасним наданням відповідному прокурору обов'язкових для виконання вказівок щодо строків вчинення певних процесуальних дій або прийняття процесуальних рішень та вимогою від слідчих органів усунення порушень законодавства, допущених під час досудового розслідування.

Обґрунтовано доцільність уповноважити виключно слідчого суддю на розгляд скарг щодо прискорення розслідування, адже саме така процедура має на меті забезпечити змагальність сторін з обґрунтуванням наявності ознак затягування досудового розслідування та необхідності його пришвидшення та встановлення строків для проведення тих чи інших слідчих (розшукових) дій.

Ключові слова: досудове розслідування, прокурорський нагляд, процесуальні строки.

Постановка проблеми. Імплементация конвенційного стандарту щодо розумної тривалості кримінального провадження у національне кримінальне процесуальне законодавство передбачає не лише декларацію даного принципу, але і унормування відповідних процесуальних інструментів його реалізації. Відтак гарантії щодо дотримання строків досудового розслідування визначені у положеннях КПК України. Зокрема статті 28, 303, 308 КПК України зобов'язують прокурора вищого рівня розглядати скарги щодо недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування та надають право слідчому судді втручатись у правовідносини пов'язані з дотриманням розумних строків під час досудового розслідування.

Вважаємо, що центральне місце у системі гарантій дотримання кримінально-процесуальних строків на стадії досудового розслідування належить саме прокурорському нагляду з огляду на те, що прокурор є ключовою фігурою досудового розслідування, відповідальною за забезпечення законності та якісного розслідування кожного кримінального провадження [1, с. 51–520] і, як зауважує С. В. Бєсєда, жодне з основних рішень дізнавача і слідчого у справі без затвердження його прокурором не набуває юридичної сили [2, с. 66–68].

При цьому науковці у своїх працях висвітлювали різні напрями прокурорської наглядової діяльності під час досудового розслідування. Так, О. С. Осадча, О. О. Юхно аналізували повноваження прокурора під час застосування запобіжних заходів. О. О. Цимбалістенко та В. О. Гринюк досліджували обсяг повноважень прокурора та специфіки їх реалізації на початковому етапі досудового розслідування в тому числі під час прийняття, реєстрації, розгляду й вирішення в органах досудового розслідування заяв та повідомлень про кримінальні правопорушення. Прокурорський нагляд за проведенням слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні розглядали О. Є. Кравченко, А. І. Палюх та ін.

З огляду на викладене, можна стверджувати, що роль прокурора у кримінальному провадженні багатоаспектна і серед іншого полягає у забезпеченні своєчасного проведення досудового розслідування. Так, у Висновку № 10 (2015) Консультативної ради європейських прокурорів наголошується, що у державах-членах прокурори повинні прагнути до того, щоб єдиною метою розслідування було встановлення істини та фактичних обставин у справі, та щоб розслідування проводились у законний спосіб з повагою до прав людини та основних принципів, проголошених, зокрема, у статтях 2, 3, 5, 6 та 8 ЄКПЛ у встановлені строки, об'єктивно, неупереджено та професійно [3].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Прокурорський нагляд за досудовим розслідуванням був неодноразово предметом наукових пошуків багатьох вчених у галузі криміналь-

ного процесу та теорії прокурорської діяльності, серед яких: Ю. П. Аленін, І. В. Гловюк, В. О. Гринюк, Ю. М. Грошевий, О. В. Капліна, В. Г. Клочков, А. В. Лапкін, Л. М. Лобойко, В. Т. Маляренко, І. С. Марочкін, О. Р. Михайленко, М. А. Погорецький, М. В. Руденко, В. М. Сущенко, О. Г. Шило, О. Г. Яновська та ін.

Дослідження повноважень прокурора, спрямованих на забезпечення реалізації розумних строків кримінального провадження як під час досудового розслідування, так і в судовому провадженні здійснювали О. Єні та О. Б. Комарницька. Д. В. Ягунов, у свою чергу, аналізував проблеми захисту прав потерпілого на розумні строки кримінального провадження на стадії досудового розслідування. Натомість О. Г. Яновська розкривала порядок розгляду скарг прокурором вищого рівня на недотримання розумних строків під час слідства. Проблеми нагляду за дотриманням строків розслідування в умовах в умовах воєнного стану вивчав Р. М. Білокінь. Незважаючи на вагомий і надзвичайно важливий внесок наукових кіл у розробку даної проблематики питання прокурорського нагляду за своєчасним здійсненням досудового розслідування залишається не вирішеним, а відтак актуальним в контексті пошуку шляхів здійснення слідства у розумні строки.

Мета статті полягає у дослідженні змісту прокурорського нагляду за своєчасним проведенням досудового розслідування. Особливу увагу приділено дієвості механізму оскарження недотримання розумних строків в порядку статті 308 КПК України.

Виклад основного матеріалу. Власне про існування проблем дотримання розумних строків на стадії досудового розслідування свідчить дослідження Д. В. Ягунова, який, узагальнюючи власну практику представництва потерпілих у кримінальних провадженнях та аналогічну практику колег-адвокатів, дійшов до висновку, що надзвичайно поширеними є випадки, коли через ті чи інші причини (включаючи очевидне небажання слідчих проводити досудове розслідування, а прокурорів – здійснювати належне процесуальне керівництво) слідчі дії не проводяться упродовж багатьох місяців і навіть років. І в цьому випадку постає очевидна проблема оскарження потерпілим недотримання розумних строків у кримінальному провадженні в цілому або при проведенні конкретних слідчих дій [4, с. 333].

Разом з тим масштабність анонсованої проблематики підтверджують статистичні дані відповідно до Інформації про практику здійснення дисциплінарного провадження стосовно прокурорів, згідно зі змістом якої за 2021–2022 роки у близько 80 % дисциплінарних скарг зазначалося про можливе вчинення прокурорами дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 1 частини 1 статті 43 Закону України «Про прокуратуру» (невиконання чи неналежне виконання службових обов'язків). При цьому притягнення прокурорів до дисциплінарної відповідальності здебільшого пов'язано з неналежним здійсненням прокурорами процесуального керівництва досудовим розслідуванням у кримінальному провадженні та порушення його розумних строків [5].

Оцінюючи роль прокурора у досудовому провадженні, вважаємо, що найкращим науково обґрунтованим є підхід М. Руденка. На переконання вченого, функція прокурорського нагляду за додержанням законів у досудовому розслідуванні реалізується здебільшого прокурором вищого рівня (керівником органу прокуратури), а функція процесуального керівни-

цтва – переважно прокурором, який здійснює повноваження прокурора у конкретному кримінальному провадженні (процесуальним керівником). Зі змісту визначення про те, що процесуальне керівництво прокурора – це організація процесу досудового розслідування, визначення напрямів розслідування, координація процесуальних дій, сприяння створенню умов для нормального функціонування слідчих, забезпечення дотримання у процесі розслідування вимог законів, стає зрозуміло, що цій прокурорській діяльності притаманні ознаки адміністрування, розпорядництва, а не нагляду [6, с. 163].

Певною мірою можна погодитись із наведеною науковою позицією в контексті здійснення прокурорського нагляду за кримінальними процесуальними строками, адже законодавець у положеннях кримінального процесуального законодавства (статті 28, 308, 294 КПК) зобов'язує саме прокурора вищого рівня:

– реагувати на скарги підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, іншої особи, права чи законні інтереси яких обмежуються під час досудового розслідування щодо недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем під час досудового розслідування;

– продовжувати строки досудового розслідування або погоджувати клопотання про продовження таких строків у передбачених КПК України випадках.

Поруч з цим, відповідно до п. 9 наказу офісу Генерального прокурора «Про організацію діяльності прокурорів у кримінальному провадженні» № 309 від 30 вересня 2021 року саме на керівників прокуратур усіх рівнів, їх перших заступників і заступників відповідно до розподілу обов'язків та у межах повноважень, передбачених КПК України та статтею 25 Закону України «Про прокуратуру» покладається обов'язок вживати заходів, спрямованих на забезпечення досудового розслідування та судового розгляду кримінальних проваджень у розумні строки.

Відомо, що одним з критеріїв визначення розумності строків під час кримінального провадження є спосіб здійснення слідчим, прокурором своїх повноважень (ч. 3 ст. 28 КПК). Для більш ґрунтовного розуміння змісту зазначеного критерія доцільно звернути увагу на постанову Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення» від 17 жовтня 2014 року № 11, де зазначено, що при оцінці способу здійснення слідчим та прокурором своїх повноважень, слід враховувати послідовність та своєчасність здійснення процесуальних дій; наявність періодів бездіяльності (неактивності), причини якої мають з'ясуватись у кожному конкретному провадженні; своєчасність повідомлення особи про підозру; обґрунтованість відкладення та зупинення кримінального провадження; повноту та своєчасність вжиття слідчим, прокурором, слідчим суддею, судом (суддею) заходів забезпечення кримінального провадження та інших заходів, спрямованих на недопущення недобросовісної поведінки учасників кримінального провадження; характер та ефективність дій, спрямованих на прискорення кримінального провадження тощо [7].

Отже, із урахуванням сучасного розуміння засади розумних строків здійснення кримінального провадження, а також поглядів науковців щодо змісту прокурорського нагляду розглянемо

комплексну діяльність прокурора в частині забезпечення проведення досудового розслідування у визначені законодавством терміни. Системний аналіз положень КПК України дозволив виокремити напрями прокурорського нагляду за кримінально-процесуальними строками на стадії досудового розслідування. А саме такий нагляд, на нашу думку, передбачає діяльність прокурора щодо: розгляду скарг на порушення розумних строків (ст. 308 КПК); продовження строків досудового розслідування (статті 294-295 КПК); забезпечення своєчасного збирання доказів у кримінальному провадженні, а також здійснення інших процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень слідчим, дізнавачем (повідомлення особі про підозру; застосування заходів забезпечення кримінального провадження, обґрунтованість зупинення та відновлення досудового розслідування тощо) у встановлені кримінальним процесуальним законом строки.

В рамках наукової статті розкриємо перший напрям прокурорського нагляду, який забезпечується через визначені у КПК України ініціативні повноваження зацікавлених учасників провадження, реалізація яких здійснюється у порядку передбаченому ст. 308 КПК України. Відповідно до зазначеного положення процедура розгляду скарги, як зауважує Д. В. Ягунов, на перший погляд, є простою і передбачає дві альтернативи у випадку її подання:

1) якщо прокурором вищого рівня встановлено, що скарга на порушення розумних строків є необґрунтованою, прокурор відмовляє у задоволенні скарги, про що сповіщає заявника.

2) якщо прокурором вищого рівня встановлено, що скарга на порушення розумних строків є обґрунтованою, прокурор задовольняє скаргу, про що сповіщає заявника. Водночас прокурор вищого рівня надає відповідному прокурору обов'язкові для виконання вказівки щодо строків вчинення певних процесуальних дій або прийняття процесуальних рішень [4] та має право вимагати від слідчих органів усунення порушень законодавства, допущених під час досудового розслідування [8, с. 11].

Детально про порядок розгляду скарг прокурором вищого рівня висвітлювала О. Г. Яновська, яка визначає три важливі аспекти діяльності прокурора у цій сфері:

По-перше, це строк розгляду скарги. Зокрема вищестоящий прокурор зобов'язаний розглянути скаргу протягом трьох днів з моменту її подання, при цьому, як справедливо зазначає вчена, закон не передбачає підстав, за яких цей строк може бути подовжений.

По-друге, вагоме значення має проведення перевірки, яка передуватиме прийняттю рішення по скарзі. Така перевірка передбачає: ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, матеріалами з розгляду заяв і повідомлень про злочини, опитування скаржника, витребування пояснень від осіб, поведінка яких оскаржується, витребування відповідних документів тощо. У разі потреби прокурор має право викликати до себе скаржника для уточнення відомостей, що наводяться в скарзі, або здобуття додаткових даних. Скаржникові також може бути запропоновано надати документи, що підтверджують викладені в скарзі факти.

По третє, прийняття рішення за наслідками розгляду скарги. Зокрема вищестоящий прокурор у разі наявності підстав для задоволення поданої скарги зобов'язаний дати відповідному прокурору обов'язкові для виконання вказівки щодо строків вчинення певних процесуальних дій або прийняття

процесуальних рішень. Якщо прокурор визнає скаргу обґрунтованою, він повинен задовольнити вимоги скаржника: скасувати незаконну постанову слідчого; дати вказівку слідчому щодо проведення певних процесуальних дій, спрямованих на усунення порушень прав і законних інтересів скаржника. При виявленні фактів порушення кримінального процесуального законодавства в ході досудового розслідування прокурор має право вимагати усунення допущених порушень, направивши копію постанови про задоволення скарги у відповідний слідчий орган. Керівник органу досудового розслідування має у зв'язку зі скаргою вжити необхідних заходів для ліквідації несприятливих наслідків дій (бездіяльності) слідчого, включаючи відміну його незаконних і необґрунтованих рішень, надання вказівок щодо кримінального провадження, усунення слідчого від подальшого здійснення розслідування. Прокурор, виявивши в результаті перевірки дані, що вказують на ознаки кримінальних правопорушень в діях посадових осіб, мотивованою постановою направляє матеріали до відповідного слідчого органу, керуючись положеннями ст. 216 КПК, для вирішення питання про здійснення кримінального провадження. Також відповідно до ст. 36 КПК прокурор уповноважений ініціювати перед керівником органу досудового розслідування питання про відсторонення слідчого від проведення досудового розслідування та призначення іншого слідчого за наявності підстав, передбачених законом, для його відводу або у випадку неефективного досудового розслідування [8].

В той же час критику такого законодавчого підходу знаходимо в доктрині кримінального процесу серед робіт науковців, які вже вивчали це питання. Так, значиться, що можливість оскарження вищому прокурору може бути залишена як необов'язкова альтернатива для забезпечення швидкості вирішення відповідного питання [9, с. 221]. Ч. 3 ст. 308 КПК України говорить лише про те, що службові особи, винні в недотриманні розумних строків, можуть бути притягнуті до відповідальності, встановленої законом. Проте, як свідчить практика, можливість притягнення слідчого або прокурора до відповідальності та надання вказівок абсолютно не надає гарантій про проведення слідства в цілому або конкретних слідчих дій в розумні строки [4].

Думки науковців підтверджуються правовими позиціями ЄСПЛ, який у пунктах 62-63 рішення у справі «Меріт проти України» (заява № 66561/01) від 30 березня 2004 року зауважує, що подання скарг до прокурора вищого рівня на тривале провадження не можуть розглядатися як «ефективні» та «доступні», оскільки статус прокурора за національним законодавством та його участь в кримінальному провадженні не надають достатньої гарантії для незалежного та безстороннього розгляду скарги. Адже, як далі зазначає Суд, звернення до прокурора, який є стороною кримінального провадження, не надає обґрунтованого сподівання на успіх [10].

Як справедливо зазначає І. В. Гловюк, прокурорський нагляд та процесуальне керівництво не відображають змагальний характер кримінально-процесуальної діяльності, оскільки їх спрямованість пов'язана із забезпеченням ефективного розслідування та кримінального переслідування, тобто на виконання завдань кримінально-процесуальної стадії досудового розслідування [11, с. 72-73].

Водночас ЄСПЛ, розглядаючи скарги заявників на надмірну тривалість провадження, неодноразово повторює

у своїх рішеннях, що ст. 13 ЄКПЛ, яка безпосередньо визначає зобов'язання держав щодо захисту прав людини насамперед і здебільшого у межах своїх правових систем, встановлює для особи додаткову гарантію з метою забезпечення ефективної реалізації цих прав. Метою ст. 13, зауважує ЄСПЛ, є забезпечення механізму, завдяки якому особи можуть скористатися засобами судового захисту на національному рівні від порушення конвенційних прав, перед тим як вдатися до міжнародного механізму оскарження в Суді. З цього погляду, право особи на судовий розгляд упродовж розумного строку буде менш ефективним без можливості подати конвенційну скаргу спочатку до національних органів. Таким чином положення ст. 13 ЄКПЛ мають розглядатись як такі, що підсилюють положення пункту 1 статті 6, не допускаючи надмірних затримок при розгляді справ [12].

З огляду на викладене, вважаємо, що питання розгляду скарг на прискорення розслідування має вирішуватись виключно слідчим суддею, адже саме така процедура має на меті забезпечити змагальність сторін з обґрунтуванням наявності ознак затягування досудового розслідування та необхідності його пришвидшення та встановлення строків для проведення тих чи інших слідчих (розшукових) дій. Крім того саме на цього суб'єкта кримінального провадження покладається функція щодо дотримання прав учасників кримінального провадження під час досудового розслідування. В даному випадку мова йде про дотримання права потерпілого на проведення досудового розслідування у розумні строки та права підозрюваного (обвинуваченого) на справедливий розгляд його справи упродовж розумного строку, щоб, як зауважує ЄСПЛ [13], не допускати в кримінальних справах надто тривалого перебування обвинувачуваної особи в стані невизначеності щодо своєї долі (п. 116 рішення у справі «Вергельський проти України» від 12 березня 2009 року (Заява N 19312/06)).

Висновки. Виходячи з вищевикладеного вважаємо, що є необхідність визначення слідчого судді єдиним суб'єктом розгляду скарг в частині дотримання розумних строків під час досудового розслідування. Запропоновані з цього приводу у статті пропозиції спрямовані на посилення гарантій забезпечення права підозрюваного, потерпілого на розгляд провадження у розумні строки, та будуть тільки сприяти активізації процесуальної діяльності сторони обвинувачення з проведення досудового розслідування або, якщо їй не вдасться довести наявність складу кримінального правопорушення у певний строк, ставить її в умови, коли вона вимушена закрити кримінальне провадження.

Література:

1. Шульган І. І. Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням як окрема функція органів прокуратури. *Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка». Юридичні науки.* 2016. № 837. С. 516–520.
2. Бєседа С. В. Повноваження прокурора згідно проекту КПК України. *Актуальні проблеми реформування кримінально-процесуального законодавства й удосконалення діяльності судових і правоохоронних органів* : матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Луганськ, 20 квіт. 2012 р.). Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка. 2012. С. 66–68
3. Opinion No.10 (2015) of the Consultative Council of European Prosecutors to the Committee of Ministers of the Council of Europe on the role of prosecutors in criminal investigations. Strasbourg, 20 November 2015. *Consultative council of European prosecutors (CCPE)*. URL: <https://rm.coe.int/1680747720>

4. Ягунов Д. В. Дотримання розумних строків на стадії досудового розслідування та захист прав потерпілого: окремі проблеми чинного кримінального процесуального законодавства та шляхи їх вирішення. *Актуальні проблеми політики.* 2014. Вип. 53. С. 332-341.
5. Інформація про практику здійснення дисциплінарного провадження стосовно прокурорів за 2021–2022 роки. *Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів*. URL: <https://kdkp.gov.ua/page/zvityukomisii>.
6. Руденко М. Процесуальне керівництво досудовим розслідуванням як нова функція прокуратури України: поняття, зміст і структура. *Вісник Національної академії прокуратури України.* 2014. № 1. С. 160–168.
7. Про деякі питання дотримання розумних строків розгляду судами цивільних, кримінальних справ і справ про адміністративні правопорушення: постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0011740-14#Text>
8. Яновська О. Г. Інститут оскарження на стадії досудового розслідування. *Адвокат.* 2013. № 1 (148). С. 10–13.
9. Шестаков В. І. Оскарження процесуальних рішень, дій чи бездіяльності слідчого або прокурора як інститут кримінального процесу. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції.* 2017. Т.3 № 6. С. 218-222.
10. Справа «Меріт проти України» (Заява № 66561/01) : рішення Європейського Суду з прав людини від 30 берез. 2004 р. *Верховна Рада України*. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_110
11. Глюбок І. В. Кримінально-процесуальні функції: теоретико-методологічні засади і практика реалізації: : дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2015. 602 с.
12. Case of «Kudla v. Poland» (Application no. 30210/96) : judgment of European court of human rights. Strasbourg, 26 October 2000. *HUDOC. European Court of Human Rights*. URL: <https://hudoc.echr.coe.int/ukr?i=001-99268>
13. Справа «Вергельський проти України» (Заява № 19312/06) : рішення Європейського Суду з прав людини від 12 берез. 2009 р. *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_460#Text

Okolotenko D. Supervisory activities of the prosecutor in observance of pre-trial investigation deadlines

Summary. The article is devoted to highlighting the content of the prosecutor's supervision in terms of ensuring the timeliness of the pre-trial investigation. The existence of problems with compliance with procedural deadlines at the analyzed stage of criminal proceedings has been clarified. Special attention is paid to the effectiveness of the appeal mechanism for non-compliance with reasonable deadlines in accordance with Article 308 of the Criminal Procedure Code (hereinafter – CPC) of Ukraine.

Evaluating the role of the prosecutor in pre-trial proceedings in terms of supervision of criminal procedural terms, the scientific approach was supported, according to which the function of prosecutorial supervision of compliance with laws in pre-trial investigation is mostly implemented by a higher-level prosecutor (head of the prosecutor's office). The legislator in the provisions of the criminal procedural legislation (Articles 28, 308, 294 of the Criminal Procedure Code) obliges the prosecutor of the highest level: to respond to the complaints of the suspect, the accused, the victim, another person whose rights or legitimate interests are limited during the pre-trial investigation regarding failure to observe reasonable deadlines by the investigator, inquirer; to extend the terms of the pre-trial investigation or agree to the request

for the extension of such terms in the cases provided for by the Criminal Procedure Code of Ukraine.

Areas of prosecutorial supervision over criminal procedural terms at the stage of pre-trial investigation are singled out. Such supervision, in our opinion, involves the activity of the prosecutor in relation to: consideration of complaints about violation of reasonable terms (Article 308 of the Criminal Procedure Code); extension of pre-trial investigation terms (Articles 294-295 of the Criminal Procedure Code); ensuring the timely collection of evidence in criminal proceedings, as well as the implementation of other procedural actions and the adoption of procedural decisions by the investigator, the inquirer (notifying the person of suspicion; applying measures to ensure criminal proceedings, stopping and resuming the pre-trial investigation, etc.) within the time limits established by the criminal procedural law.

Attention is drawn to the fact that the procedure for the prosecutor's consideration of a complaint for non-

compliance with reasonable deadlines provides for two alternatives in case of its submission: 1) refusal to satisfy the complaint in case of its unfoundedness; 2) satisfaction of the complaint with the simultaneous provision to the relevant prosecutor of mandatory instructions regarding the terms of taking certain procedural actions or making procedural decisions and requiring the investigative authorities to eliminate violations of the law committed during the pre-trial investigation.

The expediency of authorizing only the investigating judge to consider complaints regarding the acceleration of the investigation is substantiated, because this procedure is intended to ensure the competition of the parties with the justification of the presence of signs of the delay of the pre-trial investigation and the need to speed it up and establish deadlines for carrying out certain investigative (search) actions.

Key words: pre-trial investigation, prosecutor's supervision, procedural terms.